

TORREBLANCA: Un poble marcat per una creu

Va haver una temporada que quan deia que era de Torreblanca, la gent mig en broma em deien, "del poble de Vicenteta" per si algú no ho ha sentit parlar, era un home caracteritzat de dona que ens tractava als torreblanquins d'ingnorants.

Però hara que ningú se'n recorda d'ell diuen que és el poble d'els accidents, i una persona com jo que vull al meu poble, eixes paraules no li agraden i menys quan els morts son veïns de Torreblanca.

Algú és pot preguntar el per què el poble dels accidents, puix jo li dire més o

menys el perquè.

En la N/340 des del Rte. Piero fins l'entrada a l'autopista, en els ultims 10 anys hi han hagut uns 50 accidents dels quals han mort mes de 30 persones.

En este petit tram que es d'uns 3 Km. hi ha indicadors de velocitat màxima de 50 i 80, puix alguns dels accidents han estat a una velocitat de més de 100.

¿Quines solucions poden hi haver?

Està en projecte fer un desviament d'ací a X anys, puix jo no sóc partidari, ja que molts negocis com restaurants, tallers mecànics i

gasolineres viuen en la seua majoria de la carretera, però si que podrien posar uns reguladors de velocitat electrònics, o, eixos muntonets d'alquitra "bandes onores" que no ens agraden a ningú ja que ens fan anar poc a poc, també es podria posar un radar fixe, ja que el radar de la P.G.C. ve un parell d'hores a la setmana i en fer el pot marxem cap a casa.

Un altre tram que hi ha perillós i no ho sembla, és la carretera de la mar, una carretera recta pero molt irregular, sense arcen, on van bicicletes, motos, i

quan ve l'estiu i molta gent va caminant si vas en cotxe inclòs t'has d'apartar per no xarfar-los. En esta carretera hi han hagut més de 30 accidents i 10 morts en 10 anys.

Per el que es refereix al tram de l'autopista no cal parlar-ne, per que per tots són coneguts els accidents.

Per tot això vull fer una crida des d'aquesta edició del Tossal Gros per intentar posar fi a tots o quasi tots els accidents, ja que la direcció general de tràfic preferix fer propagandes a prendre mesures.

PEPE

Contestació a A.V.Z. sobre el català al col·legi

De bell antuvi volem deixar ben clar que respectem la teva opinió. Com tu dius, a hores d'ara hi ha llibertat, i, malgrat el teu parer, els mestres també ho sabem.

Tant de bo que tothom puga expressar les seves idees!

És veritat que rètols com aquest "COLEGIO PÚBLICO..." ens fereixen a tots els que estimem de debò el català, és una burla a un poble que sempre ha parlat en valencià i, a més a més, d'uns anys ençà gaudeix de línia d'ensenyament en valencià. És una de les incoherències més greus que puga ocórrer.

Però t'hem de dir que els que treballem al Col·legi, és a dir, els mestres, res tenim a veure amb el rètol. Un bon dia

arribà un furgó de Conselleria amb un empleat, que segurament obeint ordres de les autoritats educatives de torn, col·loca el rètol (en duia altres per als pobles del voltant) i se'n va.

Per tant pregunta a la Conselleria quins criteris tenen al respecte, llavors te n'assabentaràs i ens descarregaràs, als que hi treballem, de les culpes que la teva ignorància sobre el tema ens va llençar a sobre.

I perquè ens preocupa la nostra cultura, que al capdavant és la teva, has de saber que totes les comunicacions internes i externes, rètols, cartells, informacions, llibres d'actes i tot allò que de nosaltres depèn ho expressem en la nostra llengua.

Pel que fa a les classes s'imparteixen en valencià i tal com marca la llei d'ús i ensenyament del valencià de la nostra Conselleria.

Aprofitant l'avinentesa, tanmateix volem fer-te una aclaració: aquest centre oficialment s'anomena "COL·LEGI PÚBLIC LA MORERIA" (hom pot comprovar en l'encuny de qualsevol escrit del centre) i podem assegurar-te que tampoc l'hem batejat els mestres.

Dius en el teu escrit que no ens preocupa massa la nostra cultura, en qualsevol cas serà la teva respectable opinió. Nosaltres no volem entrar en aquest tema tan profund i subjectiu. D'amor per la cultura cadascú té el que té, i no tothom té la mateixa manera

de fer-lo palès.

Nogensmenys, nosaltres mai gosariem endinsar-nos el més pregon de l'ànima dels nostres semblants per a jutjar-los.

Parles també del castellà com una llengua enemiga. Les llengües no són amigues ni enemigues, són totes igual de respectables. Enemics són aquells que arreu del món, que ens ha tocat viure, tracten d'imposar unes llengües sobre d'altres.

Per concloure, aquest escrit no cerca cap mena de polèmica, vol assabentar als lectors de TOSSAL GROS de la postura d'aquest Col·legi envers la nostra llengua.

EL CLAUSTRE